

SIARD

kostel sv. Cyrila a Metoděje

Číslo 3, ročník 28

www.farnostzidenice.cz

vychází 9. května 2021

Dojít až před kameru

Měsícem květnem nás provázejí dvě osoby, které jsou úzce spojené - Panna Maria a Duch svatý.

On je ten, který naplňuje, a ona je ta, která se nechává naplnit. Svým ano nejen dovolila Bohu, aby nás mohl zachránit, ale také nám všem ukázala cestu, jak říci Bohu ano.

Nedávno jsem dostal jeden podnět na natočení videa. Přišel člověk s nápadem, věděl, co by chtěl říci a jak to natočit, ale za žádnou cenu si nechtěl stoupnout před kameru. Vše bylo skvělé, ale nikdy to nemohl dokončit, protože neudělal poslední krok. Trochu jsem o tom přemýšlel a připadalo mi, že je to tak někdy i v našem životě. Máme úžasný nápad, skvělou představu, konzultujeme ji s Hospodinem. Vše je OK, ale neuděláme poslední krok. Nerealizujeme myšlenku, nedáme jí život.

Jedna z věcí, které nás může Maria naučit, je nechat se vést Duchem svatým až do konce. I to může být naše odevzdání se do Boží vůle. „Ať se mi stane podle tvého slova.“

Přeji nám všem, aby se nám to dařilo nejen v květnu, ale i po celý zbytek našeho života.

Váš Petr Miloslav Jan Křtitel Beneš

Zprávy z naší farnosti

Výročí

Ve středu 12. května se dožívá 70 let náš farní vikář P. Josef Večeřa.

Otče, přejeme Vám i nadále radost ze života a pokoj v duši, který dává jen Bůh, hodně sil a pevné zdraví pro Vaši službu. Ať Bůh žehná všem Vaším krokům.

Redakce s celou farností

Můžeme? Pomůžeme!

Dobrovolnická nabídka pomoci stále trvá. Od distribuce roušek a dezinfekce jsme se přes nákupy a venčení dostali i k individuálním problémům, jako třeba reinstalace aplikace WhatsApp pro osamělou seniorku, pro niž to bylo jediné spojení s její rodinou v Londýně. Víte-li o někom potřebném, můžete mi volat přímo na 775121344. Mějme oči otevřené.

Štěpán Juránek

Noc kostelů 28. 5. 2021

Letošní ročník Noci kostelů je uvozen mottem „Učinil jsi měsíc k určování času“. V našem kostele se uskuteční opět pouze „online“ formou. Na webových stránkách farnosti bude k dispozici mj. seriál „Touláme se kostelem“.

Příprava na chaloupku

Dostalo se mi nečekané nabídky napsat pár řádků o přípravě chaloupky. Sedím a přemítám, jak toto zadání pojmout. Nerad bych zabředl do strohému popisu pracovního postupu podobajícímu se manuálu ze severského řetězce

s nábytkem, nebo snad někoho zatěžoval konkrétními osobními příhodami...

Přípravy na chaloupku nebo staňák jsou vždy běhy na mírně delší trať. Začíná se zkraje září s hledáním vhodného zázemí, kolem přelomu roku zase s nábořem spoluvedoucích. Scházet na rady se začínáme začátkem března, podle situace. Řeší se zde průběh programu a další „technické“ záležitosti. Tady už konečně přicházejí na řadu zajímavější panoramata. Scénáře takovéto porady se mohou značně lišit. Někdy si zde člověk připadá jako na tržišti – smlouvání, překřikování, kompromisy, vše se uplatňuje. Jindy naopak panuje atmosféra podobná té ve Sněmovně lordů (málokdo udrží pozornost, odlehčeněji řečeno). A když není zbylí, musí se uplatnit postup vymahačské agentury, protože ten úkol měl být přece hotový už před třemi týdny!

Přípravy většinou vrcholí s blížícím se termínem konání – tisknou se materiály, nakupuje se jídlo a shání všechno možné vybavení. Například kostýmy. Módní kousky, které by se na sebe bál soudný člověk vzít už před půlstoletím, se najednou náramně vyjímají mezi nepříjemně moderně působícími oděvy z přelomu tisíciletí. Na nekonfekční velikosti si nikdo z nás stěžovat nebude. Těsně před odjezdem se většinou nevyhneme lehkému sentimentu. Chaloupku tvoříme z velké části kvůli tomu, abychom děti rozvíjeli, učili samostatnosti, práci v kolektivu, posunuli jejich limity. Nakonec si ale uvědomujeme, že úplně stejně se tomu učíme i my, jen z trochu jiné perspektivy. Ale už dost patetických řečí.

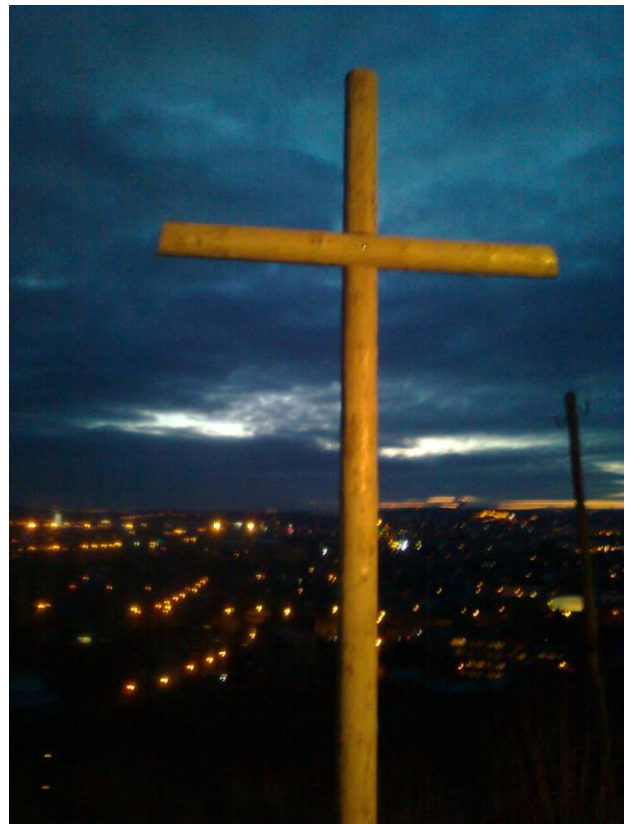
Držte si klobouky, budeme vyrážet!

Marek Bártů

Kříž

Z výšiny hledí do kraje
poprvé vztyčen
kmen svlečen do naha
své tělo daroval
z lásky a pokoření
a jeho ramena,
jež věky a bez únavy
široce rozpřažená
nabízí hříchů odpuštění.
Žel čas, jenž lidem nabízí
Však nikdo nevrací.
Od lásky,
kterou kříž jim dává,
se člověk odvrací.
Tak plné břicho od věků
dál vládne,
vládne člověku.

Ajan

Zveme vás na modlitbu růžence každý pátek v 15:00 na Cyrilce u kříže.

Modlíme se za farnost, město a kněze.

Rozhovor s otcem Josefem

Otče Josefe, v těchto dnech se dožíváte významného životního jubilea. Máte bohaté životní zkušenosti. Na co rád vzpomínáte?

Děkuji Bohu za dar života a za dar víry. To, že jsem vyrůstal v křesťanské rodině, mě vedlo k tomu, že jsem mohl přijmout víru jako samozřejmost. V jakém prostředí člověk žije, to ho i ovlivňuje a vede, aby ve stejném duchu naplňoval svůj život. V mnoha situacích jsem zakoušel, že mě Bůh vede a chrání.

Vzpomínám rád na světové setkání mládeže se Svatým otcem Janem Pavlem II. v Čenstochové v roce 1991. Doprovázel jsem skupinu mladých z Vrbětic, kde jsem tehdy působil. Byl to pro mě velký dar a povzbuzení – prožít společenství světové církve s mladými – nadějí církve. Vraceli jsme se pak domů, já občas pospával. Na hranicích byla pasová kontrola. Probudili mě a já hledal pas po kapsách, zavazadle, nikde nebyl. Ztratil jsem ho na setkání. Celníci tam telefonovali a pas byl ve ztrátách. Ale

řekli, že tam musím zůstat, dokud pas někdo nepřiveze. Ledaže by se za mě někdo zaručil. Jeden spolubratr se zaručil, a tak jsme se šťastně vrátili domů. A za tři dny zvonil na faře jeden mladý muž, který mi přivezl pas až domů. To je jedna z mnoha zkušeností, která potvrzuje, že Bůh o mně ví, že je se mnou, i když spím nebo jsem nepozorný. On má všechno ve svých rukou.

Prošel jste několika farnostmi, městskými i venkovskými, a říkáte, že základem farního života jsou rodiny. Co ostatní skupiny věřících? Mládež, společenství...?

2. vatikánský koncil říká o rodině, že je domácí církví. Je poznat, když je tam otevřenost, vzájemná důvěra a láska, přijetí nového života i druhých lidí. Dnes je veden útok na rodinu, proto se za ně modleme!

Mám radost, že židenická farnost je živé společenství. Otec Petr má dar oslovovat děti, mládež, rodiny. Snažím se ho podporovat modlitbou a vytvářet jednotu. Já to s mladými moc neumím. Ale snažím se je povzbuzovat a modlím se za ně. Se staršími si rozumím více. Rád chodím sloužit nemocným a starým v penzionu nebo je navštěvovat doma. Jejich modlitby, trpělivé nesení křížů a oběti mají velký význam pro budování farnosti. Společenství rodin jsem poznal v duchu Díla Mariina. Často jsem obohacen jejich zkušenostmi s žitím Božího slova ve světě. A školou života je pro mě zpovědní služba u kapucínů. Žasnu, jak Bůh působí: volá si hledající i vzdálené, dává vytrvalost a sílu lidem zkoušeným, dává milost obrácení. On je živý a milosrdný uprostřed své církve!

Nyní působíte již několik let v Židenicích a v Obřanech. Vnímáte rozdíl mezi těmito farnostmi?

Každá farnost je trochu jiná. Zde je velký rozdíl v počtu účastníků bohoslužeb. V Židenicích je mnoho ministrantů, schola dětí, mládeže, sbor, funguje několik společenství, pořádají se chaloupky, tábory a řada dalších aktivit. Je to opravdu živá farnost. V Obřanech je nás na nedělní bohoslužbě asi sto, ministrantů asi šest. Ale funguje schola mladých, farní rada a jsou zde také věrní a obětaví farníci. Ženy se vzorně starají o čistotu a výzdobu kostela. Celou farnost drží trvalý jáhen se svou rodinou.

Jsem rád zde mezi vámi, kde zakouším silné a živé společenství. Ale jezdím také rád do Obřan, kde zažívám církve v malém. Učím se, abych jako sv. Pavel dovedl žít v hojnosti i ve skromnosti.

Letos také připravujeme primici Milana Werla. Jako chlapec vyrůstal ve vlažné rodině, rodiče má hodné, ale do kostela nechodí, zato má zbožnou babičku, která mu asi dar víry vyprosila. Setkal se s věřícími chlapci a byl s nimi několikrát na prázdninách. To jej oslovilo a v 18 letech požádal o křest. Ale cítil, že ho Pán volá, aby ho více následoval. Tehdy studoval matematiku – udělal si z ní doktorát. Konvertita totiž může být přijat do semináře až za šest let po křtu. Loni v červnu přijal jáhenské svěcení a tento rok slouží ve Znojmě ve farnosti sv. Mikuláše. Kněžské svěcení přijme 19. června na Petrově.

Vaše kněžské heslo je: „Všechno mohu v tom, který mi dává sílu.“ Tato slova sv.

Pavla vyjadřují velké spolehnutí se na Boha, ale také osobní odevzdanost. To asi nepřichází samo...

Pro kněze je důležité, aby se snažil o duchovní život. To znamená být vytrvalý a věrný v modlitbě, rozjímání, adoraci, v četbě Písma svatého, ve slavení eucharistie a udělování svátostí. Vždy se objeví nějaké obavy, občas přijde malomyslnost, nerozhodnost...

Snažím se to překonávat tím, že obnovím důvěru v Boha a svěřím mu to. Posilou je mi také setkání se spolubratry kněžskými. Společně si sdělíme své zkušenosti, pomodlíme se a slavíme mši svatou. Nebo si vyjdeme do přírody. Středem všeho je každodenní mše svatá.

Prožíváme Rok sv. Josefa, nesete jeho jméno. Co pro Vás tento světec znamená?

Svatý Josef je mým křestním patronem a také příkladem. Dokázal přijímat vše s klidem, s důvěrou v Boha! Je otevřený a poslušný k Božím zvěstování. Nemluví, ale jedná. Jeho zvláštní charisma – obdivuhodným způsobem dokáže být oporou druhým, umí jim vytvářet zázemí. Zůstává ve stínu a přitom je věrně na svém místě. Nedere se dopředu, nepotřebuje být za každou cenu ve světle reflektorů, nevyžaduje vděk a uznání. Svou skrytou věrností napomáhá tomu, aby se uskutečnila zásadní událost dějin.

Zkrátka – může nás inspirovat v každém životním stavu: pohled na něj v nás posiluje věrnost a vytrvalost v plnění velkých i drobných povinností.

Jaká přání máte do budoucích let?

Abych mohl sloužit v pastoraci – modlit se, udělovat svátosti, žít ve společenství Božího lidu, pokud mně Pán zachová zdravý rozum a dopřeje potřebný dar zdraví ke službě. A jednou šťastnou hodinku smrti.

Otče Josefe, děkujeme za rozhovor a přejeme Vám mnoho dalších let ve zdraví a službě v naší farnosti.

Redakce

Zprávy z diecéze

16. května 2021 v 8:30 hod. bude na Velehradě sloužena mše svatá s požehnáním poutníkům na stezce **Romea Strata**.

Jedná se o starobylou poutní stezku víry a kultury, která v minulosti vedla od Baltského moře až do Říma a fungovala jako spojnice mezi západem a východem. Podrobnosti cesty jsou popsány na www.cirkevnuturistika.cz. Kterýkoliv úsek cesty lze projít kdykoliv i při soukromých poutích.

Jak pomoci farnosti v době pandemie?

Tuto otázku si jistě klade ne jeden farník. Také my v PULSu jsme hledali nové cesty, jak podpořit farnosti v době omezeného konání bohoslužeb, které s sebou nese i omezení příjmů z kostelních sbírek. Proto v rámci pomoci farnostem nabízíme novou možnost, kterou můžete využít i vy. Za každého donátora, který se přihlásí

do konce letošního roku, získá farnost navíc bonus 500 Kč. Staňte se donátory a podpořte svou farnost. Věřím, že využití této možnosti, můžete výrazně pomoci hospodaření vaší farnosti. Přihlásit se můžete na www.donator.cz nebo využít přihlášky z letáčku v kostele.

Zároveň chci poděkovat všem stávajícím donátorům za jejich podporu. I přes obtížnou situaci, ve které se všichni nacházíme, se velká rodina malých dárců rozrostla na 6 300 donátorů a během prvního čtvrtletí darovala 5 mil. Kč.

Věřím, že společným úsilím se nám podaří nejen překonat všechny obtíže současné doby, ale bude to i další krok na cestě k zajištění života celé naší diecéze.

*S přáním Božího požehnání
Mgr. Pavel Kafka
správce Fondu PULS*

Pokračuje Rok rodiny Amoris laetitia

Papež František vyhlásil o slavnosti sv. Josefa 19. března Rok rodiny. Papež vždy dává do souvislosti každodenní život s životem víry. I Rok rodiny vyhlásil v době celosvětové pandemie, kdy rodiny jsou vystaveny ještě větším nárokům než kdy jindy. Chce pomoci rodinám nalézat důvody k odvaze čelit tlakům současnosti a žít radostně svoje povolání. Papeži Františkovi nejde přitom jen o ty, kteří již v rodině žijí. Chce povzbudit mladé lidi, aby se nebáli objevovat krásu daru manželství. Pamatuje i na nejstarší generaci – vyhlašuje Den prarodičů – a zve je k převzetí spoluodpovědnosti za předávání daru víry.

I když se počítá s řadou pomocných materiálů v podobě 10 videí a manuálů ke každému z nich, jsou hlavními tvůrci programů Roku rodiny samotné rodiny a jejich společenství – farnosti, komunity, hnutí, rodinná sdružení apod.

Co s touto výzvou uděláme?

V době, kdy se nemůžeme shromažďovat tak, jak bychom chtěli, mohou být zdrojem prožívání Roku rodiny videa a manuály pro práci v rodině. Obojí najdeme v českém překladu na www.rodiny.cz, pokud klikneme hned na úvodní stránce na logo Roku.

V současné době bylo zveřejněno první video s výzvou „Vykročit společně“. Kam? Nejdřív k tomu, aby si ti, kteří v konkrétní rodině žijí, uvědomili krásu svého povolání. V duchu exhortace *Amoris laetitia* si papež všímá obou stran mince: svatosti povolání a křehkosti těch, kteří toto povolání dostali. V manuálu najdeme otázky, které vedou k zamyšlení a hlavně práci na sobě.

Svatý otec končí video ujištěním, že „rodiny nikdy nejsou problémem, jsou vždy darem a z perspektivy budoucnosti jsou příležitostí“. Nejsou tato slova onou radostnou zvěstí v pokušení nechat se odradit nezdary a nepokoušet se začínat znovu žít z Božího daru?

Svěcení nového oltáře v katedrále na Petrově

V den 130. výročí posvěcení katedrály sv. Petra a Pavla na Petrově, která se každoročně připomíná 21. května, posvětil brněnský biskup Vojtěch Cikrle nový obětní stůl a další nové prvky presbytáře hlavního chrámu diecéze.

Protože počátky chrámu na petrovském kopci sahají až do 70. let 12. století a následně chrám prošel několika přestavbami, není známo, kdy přesně byl vysvěcen. Výročním dnem památky posvěcení brněnské katedrály byl tedy stanoven 21. květen. Právě v tento den roku 1891 posvětil v pořadí osmý sídelní biskup brněnské diecéze a pozdější olomoucký kardinál František Saleský Bauer nový jedenáct metrů vysoký oltář katedrály, zhotovený z limbového dřeva, který zdobí postavy dvanácti apoštolů.

Nové řešení obětního stolu i dalšího vybavení presbytáře je realizováno podle návrhu tvůrčího kolektivu architektů Michala Říchného, Petra Todorova a Magdaleny Říčné, jejichž návrh byl nejvíce oceněn ve výtvarné soutěži o návrh úpravy liturgického prostoru v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně,

vyhlášené v únoru 2019. Jejím cílem bylo sjednocení dominantních prvků v současném presbytáři, tedy obětního stolu, ambonu, přenosné sedes (sedadlo pro celebranta), oltářních svícňů, svícnu pro paškál a procesního kříže.

Dne 7. dubna 2021 byla provedena demontáž stávajícího obětního stolu, který se brněnský biskup Vojtěch Cikrle rozhodl věnovat kapli sv. Jana Nepomuckého v Papežské koleji Nepomucenum v Římě, kam bude později převezen. Váží cca 1,1 tuny a jeho autorem je řezbář, sochař a restaurátor Jaroslav Vaněk, autor mj. petrovského betléma. Do katedrály byl umístěn v roce 1984. V římské kapli je dosud jen dřevěný obětní stůl, který není pevně osazený.

Pro vložení do obětního stolu vybral biskup Vojtěch Cikrle ostatky svaté Zdislavy, rodačky z brněnské diecéze - z Křižanova. Na Petrově se tedy mohou věřící obracet ve svých modlitbách nejen ke sv. Petru a Pavlovi, patronům katedrály i celé brněnské diecéze, ale nově také k vyhledávané a uctívané patronce rodin.

(redakčně kráceno)

Okénko do světa (4)

„Dej mi moje peníze!“

Už druhý měsíc jsem na cestách – vizitaci – ve středu Afriky: vizitace 14 salesiánských komunit v Malawi, Zambii, Zimbabwe a Namibii pokračuje!

„Dej mi moje peníze!“ (Give me my money) - to je jeden z obyčejných pozdravů afrických dětí, když potkají na ulici nějakého bělocha. Chudoba většiny obyvatel Afriky na tomto nejbohatším kontinentu světa každého zarazí; je to složitá motanice nerostného bohatství, korupce, která vše proniká, špatných vládních politik, ale také dravého vlivu mnoha světových velmocí, které okrádají Afriku, jak jen mohou.

Na druhé straně živelnost, dynamika života mladých lidí, širokých rodin, které si většinou berou odpovědnost za celý rozsáhlý kmen. Úsměvy dětí a mladých lidí se nedají ničím zaplatit. V salesiánských oratořích, školách a farnostech jsou denně stovky dětí a mladých, kterým se snažíme připravit lepší život, alespoň trochu předejít předčasným těhotenstvím, drogám a alkoholismu mladých, kteří jsou někdy

ponechaní sami sobě nejen na ulici, ale také doma.

Afrika roste nejen v ekonomice, demokratických vládách, ale roste také africká církev. Je to nejrychlejší růst na celém světě, samozřejmě spojený s mnoha problémy.

Za posledních sedm týdnů jsem potkal ve skupinách stovky mladých lidí, kteří věnují svůj volný čas jako animátoři v oratoři a středisku mládeže; také mladé misijní dobrovolníky ze sousední země Malawi, kteří už dva roky pomáhají zdarma v Zambii na našich školách. Mladí lidé se musí vypořádat s chudobou, prodávají na ulici maličkosti, aby si vydělali na školné, někteří se naučí nějaké řemeslo, aby se mohli uživit něčím jiným, než je jen práce na poli – v zemědělství.

Ve svatém týdnu a v době velikonoční vzpomínám na africké děti, mladé a celé rodiny, miliony jich ještě žijí v obrovských táborech pro utečence z různých ozbrojených konfliktů, před islamistickými extremisty. Jejich křížovou cestu si těžko umíme představit, ale tito křesťané jsou jednoduše vedeni vpřed velkou vírou a nadějí, že vzkříšený Pán Ježíš je s nimi i v těch uprchlických táborech. Africké farnosti na venkově či v městských slumech jsou plné života, plné katechumenů, i když před každým kostelem najdeme malé děti, které vás osloví: „Dej mi moje peníze...“

Pán Ježíš vstal z mrtvých – opravdu vstal a je živý mezi námi!

Požehnané Velikonoce ze středu Afriky!

*P. Václav Klement, SDB
V Zambii, duben 2021*

SIARD – Zpravodaj křesťanů z Juliánova, Vinohrad a Židenic
Vydává Římskokatolická farnost u chrámu sv. Cyrila a Metoděje, Nopova 84, 61500, Brno, tel. 548 530 034.
Připravuje redakční rada, za obsah článků odpovídá autor. E-mail redakce: siard@farnostzidenice.cz
ZPRAVODAJ JE NEPRODEJNÝ, URČENO VÝHRADNĚ PRO VNITŘNÍ POTŘEBU

Finanční příspěvky pro farnost lze zasílat na účet č. **29 00 49 19 16/2010** nebo na účet určený pro dary – **21 00 49 19 18/2010**
k určení účelu daru slouží specifický symbol – více na www.farnostzidenice.cz
Variabilní symbol : Vaše IČO nebo rodné číslo

Uzávěrka příspěvků pro další číslo: 6. 6. 2021

Další číslo vyjde 20. 6. 2021

Farní časopisy z pohledu historie (1. díl)

Už několik let díky pečlivosti sekretariátu pana biskupa končí každé (nebo skoro úplně každé) číslo farních časopisů v jednom výtisku u nás v diecézním archivu. Naším úkolem je zakládat je zde do přehledných sérií, aby tak byly připraveny k zapůjčení případným zájemcům do budoucna. Činíme tak opravdu rádi a každé z těchto čísel přebíráme s velkým zájmem. Na rozdíl od většiny úředního materiálu, který k nám přichází, žádný z farních časopisů neopomeneme alespoň prolistovat, ale nezděje se stává, že neodoláme, a dříve než je uložíme do řady k předchozím, se do nich s chutí začítáme. Každé nové číslo v nás kromě přirozené čtenářské zvědavosti vzbuzuje především velkou úctu – tušíme, že se za každým z nich skrývají neviditelné desítky hodin něčí práce. Zatímco u některých farních věstníků obdivujeme, jak evidentně stojí na díle několika málo obětavých jednotlivců, u jiných farností musíme oceňovat, jak se jim podařilo sestavit široký, pestrý a dobře fungující redakční tým. Jsou časopisy, které nás od počátku zaujaly tím, s jak minimalistickými formálními prostředky umí předávat svá sdělení, jiné nás naopak nepřestávají překvapovat svojí vysoce profesionální a vynalézavou grafickou úpravou. Samozřejmě absolutní vítězství představuje hodnotný obsah – ten když se povede, máme hned o čem hovořit a hlavně přemýšlet. Podněty z farních

časopisů si půjčujeme velmi rádi, byť jsou primárně určeny konkrétním lidem konkrétní farnosti – a protože každá z nich žije svými vlastními problémy, nejspíš ani zdaleka nemáme šanci dohlédnout k tomu, kolik empatie musí každý farní redaktor vynaložit k tomu, aby dokázal odhadnout, čím asi tak může své čtenáře nejlépe oslovit.

V našem diecézním archivu máme uloženu řadu starších farních časopisů a není bez zajímavosti se s nimi seznámit. Na biskupství se farní zpravodaje dostávaly spolu se žádostmi o církevní schválení jejich tisku. Díky tomu naše sbírka nabízí docela slušný přehled o jejich produkci, byť za úplně kompletní ji považovat nemůžeme.

Důvody, které vedly k zakládání farních věstníků, byly v minulosti obdobné jako dnes. Místní zpravodaje byly chápány jako určitý doplněk k náboženským časopisům, které vycházely s širším regionálním záběrem a jejichž předplatné zprostředkovávaly zájemcům farní úřady. Lokální listy měly přinášet čtenářům zpravodajství přímo z nejbližšího okolí. Nechyběly tedy přetisky nedělních ohlášek a aktuální reakce na místní události. Cílem bylo šířit náboženské vzdělávání a povzbuzení ve víře. Duchovní správci si byli už tehdy velmi dobře vědomi toho, jak může takový farní časopis, pokud se zdaří, fungovat jako účinné pojítko přispívající ke stmelení farnosti. Zároveň však v něm spatřovali i důležitý nástroj činnosti pastorační, nezděje přímo misijní, jako možnost oslovit i ty lidi, kteří do kostela normálně nepřijdou. Velká část farních věstníků se

totiž tiskla v nákladu, který odpovídal počtu domácností ve farnosti. Jednotlivá čísla se pak doručovala přímo do schránek, kam je roznášeli dobrovolníci, pro něž se tehdy vžilo pěkné označení horlitélé. To ovšem bylo možné jen v těch případech, kdy se časopisy rozdávaly bezplatně. Byla i řada farností, které si tuto velkorysost dovolit nemohly nebo nechtěly, a proto svůj věstník prodávaly za poplatek ve výši několika desítek haléřů nebo aspoň vybízely k dobrovolnému příspěvku. Běžné bylo, že část nákladů pokrývaly poplatky z reklamy pro místní firmy, přičemž tato reklama bývala často doprovázena upozorněním: „Přijímáme inzerci jen od katolíků!“

Výrazným rozdílem oproti dnešní situaci je u starších farních časopisů docela nízký podíl laiků na jejich redakční přípravě. Velká část věstníků byla v podstatě dílem jednoho muže – buď přímo faráře, nebo (snad ještě častěji) jeho podnikavého mladého kaplana; farníci vypomáhali jen v menší míře. S odchodem kněze mnohdy farní list končil úplně. Nežřídko se ale stávalo, že vzápětí po zániku jednoho věstníku se na jiném místě objevil časopis nový, třeba i obdobně strukturovaný – to když duchovní pokračoval ve své vydavatelské činnosti i na novém působišti.

Nikomu z těch, kdo někdy stáli u samotného zrodu farního časopisu a účastnili se nezbytných vstupních diskusí, asi není třeba zdůrazňovat, co založení takového listu obnáší – že to není jen zajištění kvalitních příspěvků, ale také spousta starostí rázu technického. Po této

stránce to máme my ve věku počítačů, laserových tiskáren a copy center v porovnání s našimi předchůdci v první polovině 20. století nepoměrně jednodušší. Ti byli plně odkázáni na spolupráci s místními tiskařskými firmami, v jejichž provedení dostával list standardní grafický střih. Některé farnosti se ve svém entuziasmu uchylovaly k úspornému svépomocnému tisku jednoduchým cyklostylem – bylo to bez jakýchkoli ambicí na estetiku a výsledná kvalita byla velmi slabá. Dnes už jsou bohužel tyto tisky vybledlé natolik, že se dostávají až za samotnou hranici čitelnosti vůbec.

Velká část farních časopisů se důsledně snažila držet se v mezích žánru čistého zpravodaje a kromě farních oznámení přinášela pravidelně slovo duchovního správce k aktuálnímu období liturgického roku nebo poučení z oblasti morálky či církevních předpisů. Zařazovány byly ale také exkurzy do historie farnosti (zde se uplatňovaly přetisky článků docela renomovaných odborníků, jako byli Augustin Neumann nebo Ladislav Hosák), občas se objevují i pokusy beletristické a sem tam se pro odlehčení stává součástí i rubrika s anekdotami.

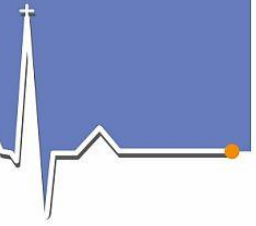
... pokračování příště ...

*Věnováno všem obětavým redaktorům
farních časopisů*

*PhDr. Marie Plevová, Ph.D.
vedoucí Diecézního archivu
v Rajhradě u Brna
duben 2021*

PULS

Fond na podporu kněží a pastorače brněnské diecéze

Pomoc farnosti v době pandemie?

500 Kč navíc pro farnost
za každého donátora, který se registruje v roce 2021.

staň se donátorem
a zákušek přidá **PULS**

DONÁTOR.CZ®

Petrov 5, 601 43 Brno ■ +420 533 033 344 ■
puls@dieceze.cz ■ www.donator.cz

 YouTube

 Sledujte nás
na Facebooku

